

Publicerad 2013-08-25 08:16 av Peter Stjerngrim

Flödes-skrivning på mitt sätt och vis ...

... Det där där det bara blir ...

Men stundom måste det få bli så också ...

Det finns dagar som består ...

... och inte blott
passerar förbi
i vårt liv
emedan tiden går ...

Vad som dessa dagar
skiljer från andra
vi närmast obemärkt
möter längs den
livets väg vi vandrar ...

... Det är ej
så lätt att svara på ...

Men det är något visst,
vilket när vi det
som allar minst anar,
oväntat får det att blänka till
och etsa sig fast i minnet ...

Ett oväntat möte
En känsloladdad diskussion
En repeterad situation
vilken visar sig mindre trist
än den var
när vi upplevde den sist ...

Det är dessa dagar
vilka förgyller livet
och skänker oss inspiration
till att älska lite mera
och kanske sprida vår glädje
över det som gjort
och gör just dessa dagar så speciella ...

... att de till skillnad mot

andra dagar vi ej ens längre minns
blir allt annat än tillfälligt eventuella ...

Ty de får oss att känna
hur andra dagars tristess
och känsla av hopplöshet
våra sinnen rinner av och lämnar ...

De får oss att åter börja tro
på att livets verkliga mening
är just tro, hopp och äkta kärlek
i allra ljuvaste förening ...

Kanske inte alltid
i just nämnda ordning
men varje sådan dag
för med sig att vi minns
andra sådana dagar som funnits
under den tid som passerat
i våra liv ...

... vilket gör oss medvetna om
att sådana dagar faktiskt ännu finns
och så kommer att finnas
även imorgon eller längre fram i tiden ...

För mig är en sådan dag
en dag som den då jag mötte dig
Dig som är ämnad för mig ...

Men varje dag
jag lyckas fånga
en eller flera
ljusglimtar
är en dag
som i mitt minne består ...

... och skänker mig
inspiration, kraft
och förstärker min tro ...

... Min tro på
livet, kärleken
och att det goda
går att finna
någonstans inom
nästan varje levande
man och kvinna ...

- Men också min tro
på att det mörka
mindre goda i världen
är någonting
som finns överallt runt omkring ...

... och som kan komma att bli
det som får dagar vi
allra helst vill få hoppa förbi
och glömma
för att i våra minnesarkiv
allra längst bak i någon liten vrå
kunna få undangömma ...

... till att föröka sig
och bli många fler
än de dagar vi vill få uppleva
minnas och stärkas av
på vår väg genom livet ...

- Men min tro
och innerliga övertygelse dock är
att
om vi blott bara
vågar oss själva trogna vara
så kan vi förebygga
dessa osnygga dagars spridning ...

... även om vi ej
kan få dem att helt försvinna ...

- Någonting jag säkert vet
är att om vi inte tar livet för givet

utan istället tar vara på
och själva ser till
att skapa fler ljusglimtar
än de just vi själva fånga vill ...

... så kommer
det hopp vi var och en för sig
men jämväl så ock tillsammans skapar
och ackumulerar
genom de ljusglimtar vi
antingen skapar
och eller simulerar
bli till ett samlat ljus
vilket relativt sett
utifrån mitt perspektiv ...

... med tiden
blir så mycket större
än allt det samlade mörker
vi ackumulerat tidigare i våra liv ...

Kanske är jag lite för mycket optimist
och en hopplöst troende romantiker
på alla tänkbara sätt och vis ...

Men det är helt okey för mig!

- Jag har skaffat mig flytväst med åren
för att kunna fortsätta hoppas och tro
trots alla de ännu oläkta sårn ...

Betänk att allt vi människor
utvecklat och skapat
som omger oss idag i våra liv
en gång varit blott drömmar
och ideér
vilka fötts i någons huvud ...

- Någon som troligen
betraktades som en halvgalen idiot
utan något som helst

realistisk sinnelag ...

Likväl dessa drömmar
och ideér
en efter en spridit sig
och börjat gro, växa och slå rot ...

... för att så småningom
komma att omvandlas
av någon optimistisk idiot ...

Insikten om att det är så
det fungerar i vår värld
och så har fungerat
genom historiens gång
från då till nu ...

Det stärker min övertygelse
om att ju fler som tror på min tes
om det goda och vikten
av att vi prioriterar
att skapa, sprida och samla
på ljusglimtar i våra liv ...

... Desto sannolikare det är
att våra liv
kommer att utvecklas
till att bli
det som är min fasta tro
och övertygelse
att det kommer att bli ...

- och inte blott förblir
en orealistisk och allt för optimistisk tanke
som lever sitt eget liv i min vildaste fantasi ...

... Den fantasin rymmer mycket mer än det där ...

... men det tänker jag inte berätta om
just nu och här ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten